

[Inger Gautier Schmit.]
 fandtes dér, har de 6 maattet lukke, efter at denne Lov er traadt i Kraft. Man ser altsaa, at man ved fornuftige Politi- og Sundhedsvedtægter i høj Grad kan trænge det Onde tilbage, som daarlige og umoralske Beværtningslokaler er. Imidlertid har jeg ladet mig fortælle, at den samme Ulempe, som er blevet forbedret paa dette Sted i Byen, gør sig gældende andre Steder i den indre By. Der er ingen Tvivl om, at man ikke mindst under Krigsaarene og Efterkrigsaarene, hvor Boligforholdene har været abnorme i vor Hovedstad, fra Sundhedsautoriteternes og Politiautoriteternes Side har tolereret ikke saa ganske faa Forhold, som var ganske uanstændige og utilladelige.

Jeg henstiller altsaa til den højtærede Indenrigsminister, under hvem alle Boligforhold sorterer, om han ikke vil drage Om-sorg for, at de strengere Regler bliver anvendt her, saaledes at disse ganske usømmelige Forhold i den indre By, baade med Hensyn til Boliger og Beværtningslokaler, ganske anderledes kommer ind under en alvorlig Kontrol.

Det er et Spørgsmaal, som i en stor By er af den største moralske Betydning for den opvoksende Ungdom. Saa snart der her i Byen indtræder et Tilfælde af Børnelammelse, sættes alle gode Kræfter i Bevægelse for at isolere denne frygtelig farlige, smitsomme Sygdom; men samtidig gaar man Aar ud og Aar ind og ser paa, at Lokaliteter faar Lov til at bestaa, som er af en saadan Art, at en Smitte maaske af en lige saa farlig Art breder sig blandt de Børn og de unge, som vokser op under disse usømmelige Forhold. Jeg henstiller indtrængende til den højtærede Indenrigsminister, at disse Forhold bliver taget op til skærpet Undersøgelse, saaledes at de i den kommende Tid maatte blive forbedret.

Jeg har dernæst en Henvendelse at rette til den højtærede Justitsminister, en Henvendelse om nu for Alvor at ville tage under Overvejelse, om det ikke vilde være gavnligt for Børns og Kvinders Velfærd, navnlig i store Byer, at man indførte et virkeligt kvindeligt Politi. Man kan jo ganske vist sige: Ja, men vi har kvindeligt Politi. Men dette indskrænker sig imidlertid til en ganske enkelt Kriminalbetjent og

nogle ganske faa Kvinder, der væsentligst udfører Kontorarbejde.

Sagen har været fremme, jeg kan sige næsten lige siden Aarhundredets Begyndelse, Gang paa Gang har den været rejst, men det synes, som om Politiautoriteterne har den mest forbenede Modstandsfølelse overfor hele denne Sag. Det synes, som om det er ganske umuligt at overbevise dem om, at der her er et enkelt Omraade, hvor Kvinden maatte have en særlig Betingelse for at udføre et for Samfundet og den opvoksende Slægt gavnligt Arbejde.

Dette er ingenlunde et Kvindesagskrav, aldeles ikke, i saa Tilfælde vilde jeg, havde jeg nær sagt, ikke være den rette til at kæmpe for det, men det er et Spørgsmaal om Velfærd for Kvinder og Børn, og i Længden synes jeg ikke, man kan sidde dette overhørigt, at der maa være særlige Omraader indenfor Politiets Arbejde, hvor en Kvinde kan udføre Arbejdet bedre end en Mand.

Nu har en af de stedlige Inspektører udtalt, at det maatte være ubehageligt for Kvinder at have med dette Arbejde at gøre, og at de sikkert ikke vilde kunne gøre nogen Nytte. Dette synes jeg imidlertid er at ramme ganske ved Siden af. Her er ikke Tale om, hvorvidt noget er behageligt eller ubehageligt, jeg kan i øvrigt heller ikke tænke mig, at det skulde være behageligt for mandlige Betjente at skulle samle unge forvildede Piger op paa Gaden om Natten eller forhøre Børn i Sædelighedssager. Det har intet med Behagelighed at gøre, men her er et Omraade, hvor Kvinden med sit særlige Kendskab til den kvindelige Natur og til Børn maatte kunne have et Fortrin fremfor Mænd.

Kvindeligt Politi er da ogsaa brugt saa langt borte som f. Eks. i Australien, og sidste Aar var der ved Folkeforbundets Møde i femte Kommission meget stor Interesse for dette Arbejde. Den siddende Regering synes jo at have meget stærk Følelse for alt, hvad der drøftes i Genève, og jeg kan derfor gøre mig Haab om, at denne Regering maatte tage denne Sag op med Interesse, thi nede i Genève blev der udtalt meget anerkendende Ord baade om den Politigerning, som udøves i Australien, og om det Politiarbejde, der i England udøves af Kvinder. Og det Arbejde, der udføres i